

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240474
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112240474.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast. JUDr. Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 29C/408/2012-119 zo dňa 15.1.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa vyššie uvedeným napadnutým uznesením zastavil dovolacie konanie. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že súdu bolo doručené dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove. Výzvou bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie vo výške 40 Eur podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, pričom vo výzve bol žalobca poučený, že v prípade nezaplatenia súdneho poplatku súd dovolacie konanie zastaví. Predmetná výzva bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená, žalobca súdny poplatok za podané dovolanie do dňa vydania prvostupňového rozhodnutia nezaplatil.

Súd prvého stupňa citoval § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, podľa ktorého ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd výzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Uviedol, že žalobca nezaplatil ani na výzvu v určenej lehote súdny poplatok za dovolanie, pričom bol vo výzve na zaplatenie riadne poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Preto súd dovolacie konanie zastavil. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že

- žalobca podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní voči rozsudku súdu prvého stupňa vo vyššie označenej veci. Žalobcovi bol vyrubený súdny poplatok vo výške 40 Eur zrejme za toto podané dovolanie. Súd uviedol, že súdny poplatok je vyrubený v zmysle Položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa Položky 7a Sadzobníka sa poplatok vyrubuje za žalobu. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a podobne. Poukázal

na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (predmetný návrh zákona obsahuje legislatívnu zmenu smerujúcu k zavedeniu súdneho poplatku za podanie žaloby), čl. II k bodu 3: Žaloby sa budú spoplatňovať podľa Položky č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov.

- Podľa odôvodnenia pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu poslancov k vládnemu návrhu zákona č. 145/1995 Z.z. v nadväznosti na zrušenie vecného oslobodenia pri žalobách na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa navrhuje zaviesť paušálny súdny poplatok pre tieto žaloby vo výške 20 Eur.

- Žalobca podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Žalobca nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Poukázal na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007, podľa ktorého za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy.

- V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobcovi bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť v prípade, keď ju nemal. Poukázal na to, že dane a poplatky je možné ukladať zákonom alebo na základe zákona. Súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konania súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípade vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na článok 59 ods. 2 Ústavy, vylúčené. Uviedol, že aj štát prostredníctvom orgánov súdnej moci musí akceptovať úpravu poplatkovej povinnosti. Ak je účastníkovi konania v rozpore so zákonom ukladaná poplatková povinnosť tam, kde ju nemá, predstavuje takýto zásah zo strany štátu spravidla i zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu. Poukázal na to, že súd pri výkone svojej rozhodovacej právomoci je viazaný článkom 2 ods. 2 Ústavy a teda platí, že môže konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

- Podľa § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých, alebo za konania začaté do 30.09.2012 za vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012 i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 01.10.2012. Teda konanie začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012. Do 30.09.2012 bola podľa § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo aj nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie vzhľadom na to, že u žalobcu neexistuje legálna povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie, a preto ani nemôže existovať dôvod na zastavenie konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Súdny poplatok v danej veci bol vyrubený zákonne, v správnej výške.

Žalobca podal dovolanie v konaní o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ. Podľa § 6 ods. 2 ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku. Podľa položky 7a sadzobníka súdnych

poplatkov súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je 20,-Eur.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie dovolania v prejednávanej veci vyplýva teda z § 5 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch. Odôvodnenie pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu poslancov sa vzťahuje na zdôvodnenie „paušálnosti“ súdneho poplatku pre tieto žaloby vo výške 20 €.

Dovolacie konanie v danej veci začalo až podaním dovolania zo strany žalobcu, teda za účinnosti zákona č. 286/2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1905 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Zákon č. 286/2012 Z. z. zaviedol do Zákona o súdnych poplatkoch aj prechodné ustanovenie účinné od 01. 10. 2012, a to § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. V danom prípade je spoplatňované dovolanie ako úkon, nie je spoplatňované konanie, a teda správne súd aplikoval Zákon o súdnych poplatkoch v znení po novele vykonanej zákonom 286/2012 Z.z.

V danej veci súd postupoval podľa zákona, k použitiu analógie zo strany súdu nedošlo.

Ako odpoveď na odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 340/2014 zo dňa 19.06.2014, ktorým bola odmietnutá sťažnosť žalobcu ako zjavne neopodstatnená. Žalobca v konaní pred Ústavným súdom namietal porušenie svojho základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeho uznesením. Okresné súdy rozhodli vo veci samej rozsudkami, proti ktorým podala sťažovateľka, teda žalobca odvolanie. Následne jej okresné súdy uzneseniami uložili povinnosť, aby v určenej lehote zaplatila za podané odvolanie súdny poplatok 20 Eur podľa Položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Proti uzneseniam okresných súdov o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok podala sťažovateľka odvolania. Krajské súdy potvrdili rozhodnutia okresných súdov o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Ústavný súd SR skonštatoval, že krajské súdy sa v napadnutých uzneseniach zaoberali a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadali so všetkými odvolacími námietkami sťažovateľky, s ktorým sa nestotožnili, a preto predmetné uznesenia okresných súdov potvrdili ako vecne správne. Napadnuté uznesenia nemožno podľa názoru Ústavného súdu SR považovať za zjavne neodôvodnené a ani za arbitrárne.

Vyššie uvedenú argumentáciu obsiahnutú v rozhodnutí Ústavného súdu SR možno vzťahovať nielen na vyrubenie súdneho poplatku za odvolanie, ale aj na vyrubenie súdneho poplatku za dovolanie. Krajský súd v Prešove sa s touto argumentáciou stotožňuje.

Aj keď žalobca podal odvolanie proti výzve na zaplatenie súdneho poplatku, správne súd prvého stupňa na toto odvolanie neprihliadal, pretože odvolanie proti výzve na zaplatenie súdneho poplatku nie je prípustné (nie je to rozhodnutie súdu). Správnosť postupu súdu prvého stupňa bola preskúmaná pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu o zastavení dovolacieho konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný v odvolacom konaní úspešný bol, trov mu však nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.